

# DOMOVINA

## Oglasni:

Za 1 mm × 60 inšerskega stolpca mali Din 0-20, uradni D 0-30, poslano, posrednik 1. reklame D 0-50. Večkratne objave popust.

## Izhaja vsak petek.

Upravištvu „Domovine“ v Ljubljani. Preše nova ul. 54. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

## Naročnina:

Mesečno Din 1.—, četrtletno Din 3.—, polletno Din 6.—, celoletno Din 12.—.

## Slovenskim kmetom!

(Z dežele.)

Veliko vas je, ki berete dan na dan klerikalne liste, kateri neprestano zabavljajo in psujejo na demokrate, vlado, Jugoslavijo, uradnike, učitelje, sploh na vse, kar se ne pokori njihovi želji in kar ne tuli v njihovo hripavo trobento. Oni so prišli že tako daleč, da hvalijo in povečujejo morilca Aliagića, hudodelnika Stejića in podobne izvrške človeške družbe, oni hvalijo Ljenina, ki je kriv, da od lakote umirajo milijoni Rusov, in ki v družbi nekaj ruskih židov odira največji slovanski narod in strelja ruske kristjane in njihove blage duhovnike.

Vsem tem listom komandira doktor Korošec. Njegovi listi zabavljajo na Jugoslavijo, ki se z vso silo upira umazanemu klerikalnemu namenom. Jazen pa je dr. Korošec tudi zato, ker ni več minister, za kar se je izkazal popolnoma nesposobnega.

Kam je pritirala brezobzirna častihlepnost in verska zagrizenost mariborskega škofovega kaplana, se vidi v tem, da se mu ne smiliš niti ti, ubogi slovenski kmet, ki si dajal duhovnikom do danes vse, ki si ga ubogal vse, da te žene s svojo hujskarijo v gotovo nesrečo; kajti v svoji zaupljivosti verjameš „Domoljubu“, „Straži“ in „Slovenskemu gospodarju“ vse, ker ne bereš drugih listov in ti on svoje vsiljuje z vragom in peklom tudi zastoni, ker ve, da mu potem na drugi strani na romarskih vlakih, mašah, pogrebih in beri plačaš vse desetero nazaj. Zene te v bridko nesrečo, ker verjameš njegovim listom in se te prime neka nezadovoljnost, da zabavljaš in govoriš nepremišljene besede, od katerih ni daleč do kaznivega dejanja zoper

državo in njene blagohotne uredbe, katere so določili najizobraženejši izvoljeni možje našega naroda. Marškaterega takih zapeljancev bo zadela in jih je že zadela huda kazen, kakor bi jih bila še veliko hitreje zadela v bivši Avstriji, kjer so imeli duhovniki vse v rokah. In kam so te pritirali ti božji namestniki?

Dragi kmetje! Ali niste bili v vojni in videli na lastne oči, koliko je duhovnikom za vašo dušo in telo, ko so vas gnali v vojno in blagoslavljali za avstrijsko mesnico in habsburške katoliške razuzdane in babjeke? Ali ste pozabili na vse drago plačane brezuspešne maše za cesarja in Avstrijo? Ali ste pozabili, da so pokopavali vaše drage sinove gole in razmesarjene brez „žegna“ po hostah in močvirjih kakor živali? Tudi sedaj doma odrekajo onim, ki ne volijo Žebota ali Sušnika in ki so Sokoli, čisto „žegnan britof“.

Ako bi dr. Korošec odkrito govoril, bi vam povedal, da je vzor njegove Jugoslavije: slepa pokornost duhovnikom in drugim klerikalnim voditeljem, ne blagostanje, ne svoboda, ne ljubezen do sodržavljanov, ne krepostno in čisto življenje, ne, edino pokornost Lahu papežu in duhovnikom in njemu ministrsko predsedništvo. To je edini cilj klerikalnih listov. Otrsite se jih! To so farizeji!

Dragi moji! Tudi jaz sem kmet in sem duhovnike dolga leta vse ubogal in jim vse verjel. Zivel pa sem po pasje. Vedno me je skrbelo, če se nisem kaj pregrešil zoper njihove zapovedi, hodil sem na vsa božja pota, zdaj k Sv. Križu, zdaj na Brezje, zdaj v Petrovce, zdaj v Lurd, tudi doma nisem nikdar izpustil maše, ni-

koli spovedi, nobene procesije. Moje gospodarstvo je zaradi tega vidno propadalo, zlasti, ker je delala enako tudi moja drugače pridna žena in znosila zraven tega še ves denar za maše, dobre namene, cerkvena in farovška popravila, sveče, plašče, ke-lihe, podobne, svetinjice, misijone, zamorčke, zvonove in klerikalne neštetilne časopise v nikdar polno bisago. Slabo se nam je godilo. Jedli smo večinoma suh kruh, žgance in mleko, ker vsako boljše stvar, kakor sirovo maslo, piščeta, svinjske krake, pšenico, gosi, race in purane je moja dobra žena darovala župniku, kaplanu, mežnarju ali pa sv. Roku, sv. Valentinu ali kakemu drugemu lesenemu svetniku, ki sicer ničesar ne uživa, pa je to duhovnik ali mežnar za njega opravil.

Pri vsem tem pa nikdar nisem bil zadovoljen in sem se le bal, da premalo storim za božjo čast (reci: duhovnikovo) in da me čaka pogubljenje. Medtem se je zgodilo, da je kaplan mojo lepo sorodnico zapeljal v greh. Dobila je otroka. Mojo sestro pa, ki ni bila lepa, a premožna, je spravil župnik v samostan in jaz sem bil naenkrat ob dve dobri delovni sili in sem moral izplačati v samostan veliko vsoto denarja, ki je bila vknjižena na mojem posestvu za sestro. To mi je odprlo oči. Če si upa kaplan, ki je toliko govoril o grehu ne-

čistosti in peklenem ognju, brezvestno zapeljati nedolžno deklico v tako sramoto, in župnik, ki je toliko in sladko govoril o delu in ljubezni do bližnjega, si upa spraviti mene v tako nesrečo, samo da se napolni samostanska mavha, tedaj vem, da je njihovo govorjenje prazno in ima edini namen, sebe in stranko okoristiti in da Bog nikdar ne zahteva kaj takega od mene.

Pometal sem vse klerikalne liste na cesto, izstopil iz vseh klerikalnih društev in redov in noben duhovnik ali menih ne sme prestopiti mojega praga.

In glejte, od tega časa, to je dobrih 12 let, je Bog vidno blagoslovil moje delo. Namesto nekdanjega postopanja po požjih potih in pijače v gostilni opravljam domača dela, tudi ob nedeljah po opravi, ne da bi vprašal duhovnika za dovoljenje. Naročil sem se na list „Domovina“ in druge napredne ter poučne liste, namesto bere, maš in monštranc pa dajem siromakom in pomagam sosedom, kolikor morem. In to je samemu Bogu po volji! Edino to zahteva od nas, ničesar drugega, le ljubezen do bližnjega in delo. Poznam to po svoji vesti, ki je zdaj mirna. Veselo delam, sladko spim, se ne bojim smrti in zadovoljno živim, dasi sem že v letih.

Storite tudi vi tako!

## Sokolski dnevi v Ljubljani

Dan dijaštva in vojske — Kralj in kraljica na prireditvi

Sokolski zlet začenja v polnem svojem obsegu šele 12. t. m. in traja štiri dni. Ampak že predzletne prireditve so tako lepe, da se nahaja vsa Ljubljana že dolgo pod vtisom raznih sokolskih prireditev.

O dnevu naraščaja smo že poročali, pretekla nedelja je pa bila dan dijaštva in naše hrabre vojske. Iz vse države so prišli v Ljubljano mladi dijaki in dijakinje, ki telovadijo po sokolskem sestavu in se vzgajajo v

G. Keller-I. Albrecht:

## Romeo in Julija na kmetih

(Nadaljevanje 13.)

Sali je hotel sedaj v svoji otroški radosti ponoviti ono igro in zopet preštevati blesteče bele zobe. Toda Metka je hipoma zaprla usta, je sedla in je začela plesti makov venec, ki si ga je potem dala na glavo. Venec je bil širok in košat in je dajal zagoreli deklici nekaj bajen, dražestnih izraz. Tedaj je držal siromašni Sali v svojih rokah nekaj, kar bi bili bogataši drago plačali, če bi le na sliki mogli kaj takega gledati na svojih stenah. Sedaj je skočila kvišku in je vzkliknila:

«Bože, kako vroče je tu! Kakor norca sediva tu in se žgeva na solncu! Pojdi, ljubček, sediva med visokim rž!»

Smuknila sta tjakaj, tako nalahno in spretno, da skoraj ni bilo sledu za njima. Tesno ječo sta si napravila med zlatim klasjem, ki je molela

visoko preko njunih glav, ko sta sedela med njim. Videla sta le temnomodro nebo, sicer pa ničesar na svetu. Neprestano sta se objemala in poljubljala toliko časa, dokler se nista utrudila, ali kako bi že človek rekel, če se poljubljanje dve zaljubljenih za minuto ali dve samo preživi in sredi cvetočega razkošja začuti minljivost vsega življenja. Visoko nad seboj sta slišala peti škrljančke in sta jih iskala z bistrimi očmi. Kadar se jima je zazdelo, da sta za trenutek videla katerega zaiskriti se v solncu, kakor zvezdo, ki se nenadoma posveti in hušne po sinjem nebu, sta se poljubila v plačilo. Drug drugega sta skušala prekositi in varati, kolikor je kdo mogel.

«Vidiš, tamle je šinil eden,» je šepetal Sali in Metka je prav tako nalahno odvrnila:

«Slišim ga že, vidim ga pa ne!»

«Pač, le pazi, tam, kjer je tisti beli oblaček. Malo na desno!»

In oba sta vestno strmela tja in sta odprla usteca kakor dva mlada stržka v gnezdu, kadar si mislita,

da sta videla škrljanca. Naenkrat se je Metka zdrznila in je rekla:

«To je torej gotovo, da ima vsak izmed naju svojega ljubega. Se ti ne zdi?»

«Res,» je dejal Sali, «tudi meni se zdi tako!»

«Kako ti je pa všeč tvoja ljubica,» je rekla Metka, «kakšna je in kaj mi imaš povedati o njej?»

«Prav srčkana stvarica je,» je dejal Sali, «dvoje rujavih oči ima, rdeča usta in po dveh nogah teka. Kaj pa misli, s tem vem še manj nego papež v Rimu! Kaj pa moreš poročati ti o svojem ljubem?»

«Dvoje modrih oči in poredna usta ima in rabi dvoje predrznih močnih rok. Njegove misli pa so mi bolj neznane nego turški cesar!»

«Pravzaprav je res,» je dejal Sali, da se pozna še manj, ko da se nista še nikoli videla, tako naju je bil odtujil ta dolgi čas, ko sva doraščala! Kaj ti je pač vse rojilo po glavi, drago dete moje?»

«Ah, ne mnogo! Tisočero norčavosti se je hotelo vzbuditi, toda go-

dilo se mi je vedno tako klavrno, da se niso mogle predramiti!»

«Ti uboga ljubica,» je dejal Sali, «jaz pa mislim, da jih imaš precej za ušesi, ali ne?»

«To lahko polagoma izveš, če me boš imel res prav rad!»

«Ko postaneš moja žena?»

Metka je lahno vztrepatala ob zadnjih besedah in se je iskreneje vdala njegovim rokam ter ga je dolgo in nežno poljubljala. Solze so ji pri tem prišle v oči. Hipoma sta se razžalostila oba, ko sta se domislila svoje breznaadne bodočnosti in sovraštva staršev. Metka je vzdihnila in rekla:

«Pojdi! Jaz moram iti!»

Tako sta se dvignila in sta roko v roki odšla z žitnega polja, ko sta nenadoma zagledala Metkinega očeta pred seboj. Z malenkostno ostrovidnostjo postopaškega reveža je radovedno razmišljal, ko je srečal Salija, kaj bi pač mogel iskati sam na vasi. Ko je še vedno koračil proti mestu, se je domislil včerajšnjega dogodka in je same jeze in hudob-



sokolskem duhu. Obenem je prišlo 2400 vojakov sokolov iz vseh garnizij četrte armade.

Vsa Ljubljana je bila na nogah, ko so v nedeljo popoldne korakale izpred Mestnega doma na zletno telovadišče za godbami številne čete mladih dijakov, dijakin in krepkih vojakov. „Zdravo“ - klicev kar konca ni hotelo biti, vse je bilo tako navdušeno, da pomni Ljubljana malo takega navdušenja.

Posebno navdušeno in pristrčno je vse pozdravljalo vojake sokole, same lepe, krepke in ponosne postave pomešanih Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki jih vse združuje prava bratrska ljubezen in sloga ter naša narodna sokolska misel.

Kdo bi si mislil še pred par leti, da bodo kdaj skupaj nastopali sokoli in vojaki! Avstrijsko vojaštvo je bilo vedno sovražno sokolstvu, ker se je dobro zavedalo, da sokoli niso stebri avstrijske države, temveč branitelji naše narodnosti, ki so jo v armadi zaničevali. Vendar smo dočakali lepe čase, ko je vojaštvo popolnoma na strani sokolstva, naše najbolj narodne organizacije, ker v naši svobodni domovini je vojska ravnotako naša, narodna, kot sokolstvo!

Veliko zletno telovadišče je bilo polno na tisoče in tisoče broječega narodnega občinstva iz Ljubljane in drugih naših krajev. Ko so se imele začeti vaje, sta se pripeljala z avtomobilom kralj in kraljica, pozdravljena od zbranega večtisočgavega občinstva s tako viharnim in iskrenim navdušenjem, da sta bila kralj in kraljica zelo ginjena. Prišla sta pač med svoje ljudstvo, ki ve ceniti in ljubiti svojega kralja, ki je sin našega naroda.

Krasne prizore je nudilo veliko telovadišče, na katerem so izvajali razne lepe proste vaje v posameznih oddelkih dijakov in dijakinje s tako natančnostjo, da je občinstvo kar strmelo. Pravi vihar navdušenja je pa izzval naravnost vzorni nastop 2400 vojakov sokolov pod vodstvom svojih oficirjev in sokolskih voditeljev. Tu se je videlo in spoznalo, da se naši mladi vojski nobena vojska na svetu ne more primerjati, ker v naši vojski vlada pravi sokolski duh, ki podžiga duha in krepko telo. Ko pridemo do tega, da bo vsak Jugoslovian tudi Sokol, bomo tako močan narod, uživali bomo v vsem svetu tak ugled kot malokateri drugi narod. Avstrijska disciplina je bila prisiljena in neprijetna, v naši svobodni domovini pa vlada tudi v armadi sokolska dis-

ciplina, ki dela človeka ponosnega in samozavestnega in s sokolskim duhom se bo prepojila vsa naša mlada armada, ki bo potem — strah sovražnikom in zato najboljša in najbolj zanesljiva obramba domovine.

Občinstvo je sledilo strumnim vajam vojakov sokolov z največjo napetostjo in jih je ves čas spremljalo z navdušenim odobravanjem, ki so ga vojaki sokoli zaslužili v največji meri.

Po završetku vaj sta se kralj in kraljica zopet odpeljala na Bled, viharo pozdravljena od ljudstva, ki se je kar trlo okoli kraljevega avtomobila.

Te dni začnejo prihajati v Ljubljano posebni vlaki iz vse države, ki pripeljejo s seboj tisoče in tisoče Sokolov iz Slovenije, Hrvaške, Dalmacije, Bosne in Hercegovine, Vojvodine, Srbije in Makedonije — iz vse države. Tudi s Češkoslovaškega pride več posebnih vlakov s tisoči čeških Sokolov, pridejo pa tudi zastopstva Poljakov, Angležev, Belgijcev, Francozov in celo iz afrikankega Alžirja pridejo francoski telovadci v goste k našim Sokolom. Samo po sebi se razume, da pridejo tudi naši ameriški Sokoli, in sicer v večjem številu.

Velike in pomembne bodo sokolske slavnosti, ki jih bo naslednje dni doživljala Ljubljana in z njo ves naš narod skupaj s svojim kraljem in kraljico. Ko pa slavnosti minejo, naj se gre na resno delo, vse naj se oklene sokolske misli in kmalu nam bo sijalo milejše solnce na nebeškem oboku!

## Politični pregled

Narodna skupščina je delala navzlic neznosni vročini, ki vlada v Beogradu, do zadnjega petka, ko so se začele

### parlamentarne počitnice,

da si morejo tudi narodni poslanci malo odpočiti od dela, ki so ga opravljali eni pošteno in vestno, drugi pa lahkomišlno v brezdelju. V septembru ali pa najpozneje v začetku oktobra se pa narodna skupščina zopet sestane, ker pri nas je dosti dela in prav je, da dajejo poslanci dober vzgled svojim volilcem, ker samo v delu je rešitev.

Z Italijo imamo zopet nove sitnosti. Te dni bi se moral izvršiti sporazum, ki je bil sklenjen med našo državo in Italijo zaradi Reke in drugih vprašanj, pa že zopet

### Italijani zavlačujejo

hu za Metko. Martije malo omahnili, potem pa se je brez zavesti zgrudil na kup kamenja in je potegnil Metko, ki je obupno kriknila, za seboj. Sali je še njene lase rešil roke onesvečenega in jo je dvignil. Nato je obstal kakor kip, brez misli in brez volje. Ko je deklica zagledala očeta, ki je ležal kakor mrtev, je skrila prebledeli obraz v dlani. Vsa se je tresla, ko je rekla:

«Ali si ga ubil?»

Sali je nemo prikimal in Metka je kriknila:

«Moj bog, o moj bog! Saj je moj oče! Ti ubogi revež!»

Brez misli se je vrgla čezenj in je dvignila njegovo glavo, ki pa ni nikjer krvavela. Nato jo je zopet spustila, da je omahnila. Sali je počenil na drugi strani kraj moža in oba sta strmela, tiha ko grob, roke kakor ohromele in negibne, v obraz, ki ni kazal življenja.

Da bi nekaj dejal, je nazadnje povzel Sali:

«Saj ni treba, da bi moral biti brez mrtev. To ni nikjer rečeno!»

(Dalje prihodnjič.)

rešitev teh za nas zelo važnih vprašanj. Italija najbrž zavlačuje zato, ker je njena vlada brez vsake moči v lastni državi in je morala izročiti vso upravo v mnogih pokrajinah — vojaštvu. V Italiji vlada naravnost strahovit nered in nihče ni zmožen napraviti reda. To so slaba znamenja, ker tam, kjer se mori in požiga in ni nobene sile, ki bi prišla morilce in požigalce — tam nekaj ni prav, tam je pričakovati še marsikaj.

Naša soseda Avstrija se nahaja v največjih stiskah in se je obrnila

### na velike sile s prošnjo za pomoč,

ker ako ta uboga državnica ne dobi pomoči od velikih sil, in sicer prave denarne pomoči, potem je končni polom neizogiben. Do tega poloma bo tudi prišlo, ker velike sile imajo toliko svojih skrbi, da ne utegnejo niti misliti na pomoč Avstriji. Sicer so se pa Avstrijci sami obsodili na propast s tem, da samo beračijo po cellem svetu za pomoč, namesto da bi se držali pregovora: pomagaj si sam, pa ti bodo tudi drugi pomagali. Ampak na samopomoč v Avstriji nihče ne da nič, ker se nikomur ne ljubi delati in tako drvi ta mali ostanek nekdanj velike in mogočne Avstrije naravnost v pogubo. Nam se pri tem čisto nič ne smili, ker ta propadla Avstrija je skozi tisoč let pila kri iz našega narodnega telesa in od tega živela. Sedaj od našega truda in dela ne more več živeti, in ker se njeni državljani sami nočejo malo potruditi, umira počasi ta mala Avstrija. Naj jo zadene kazen, zaslužena za vse njene grehe!

Na bližnjem vzhodu se dogajajo zopet zanimive reči in najbolj zanimiva je ta, da stojijo

### Grki pred Carigradom

in bi radi dobili to znamenito mesto v svoje roke. To bi se moglo zgoditi samo v slučaju, ako bi Grke v njihovem stremljenju podprla kaka velesila, ker Grki sami ne bi bili v stanju premagati v odprtem boju kogar-sibodi. Grki so namreč močno podobni Italijanom, ki s svojo armado tudi nikdar niso nič dosegli, temveč vedno samo s tujo pomočjo. Grško ropotanje z orožjem ni torej nikomur nevarno, ako nima nobena velesila kako korist od tega, da dobi Grška tudi Carigrad. Za sedaj to vprašanje še ni pojasnjeno, ali videlo se bo kmalu.

## Dopisi

Trbovlje. Kapelica je gotova. Zdaj bo menda poroka in potem blagoslov. Ako pa ne bo prej poroke, tedaj bomo mi koruzniki, kar nas je v Trbovljah, postavili vsak svojo — seveda leseno — kapelico, da se s tem odkupimo koruze, ker vidimo, da se z denarjem tudi vrag potolaži.

Jurklošter pri Laškem. Na naši fari je za provizorja Blaž Brdnik, tisti mož, ki je spravil iz zapuščine župnika Tribnika oni del, ki je bil namenjen za občinske reveže, za cerkveni ubožni sklad. Okrajno glavarstvo je nakazalo našemu učitelju za stanovanje eno prazno sobo v farovžu. To je župnika hudo razjezilo, katera jeza se je še povečala, ko je občinski tajnik govoril na grobu pokojnega občinskega svetovalca Grada. Svoječasno je župnik izrabil svojo pridigo, da je župana, občinskega tajnika in učitelja javno tako sramotil, da so se verniki smejali ali pa zgražali. Rekel jim je: „Maš ne bom nič oznanil, ker imate sedaj drugo duhovščino: župan je župnik, občinski tajnik in učitelj pa kaplana. Odlok okr. glavarstva je datiran z dnem, ko je solnce stopilo v znamenje kozla, učitelji radi farovškim kuharicam snažijo čevlje, moji jih pa ne

bo i. t. d.“ Učitelj in občinski tajnik sta tožila župnika radi žaljenja časti. Obravnava je bila večkrat preložena, končno pa je župnik le prišel. Sklenila se je poravnava tako, da je župnik plačal vse stroške in se zavezal oklicati na prižnici izjavo, v kateri obžaluje, da je učitelju in tajniku kradel čast ter se jima zahvaljuje, da sta odstopila od tožbe in ga rešila zaslužene kazni. In zopet so se verniki smejati, tokrat pa na račun župnika.

Oplotnica. Naš lepi nadebudni kaplan je stopil v nedeljo 23. julija na prižnico z namenom, da pozabava čez sokolstvo, čez šole in da zvabi vse verne kristjane na katoliški shod v Konjice. Poudarjal je sicer, da ta shod nima političnega namena, da se ne bo hujskalo proti nobeni stranki, vendar pa je bila ta točka edina na dnevnem redu shoda. Uspeh tega shoda je bil tako „lep“, da smo videli celo mlada dekleta ležati pijana na sredi ceste, ko so se vračala polna „dušne hrane“ iz Konjic. Kaplan je nato razložil svojim poslušalcem, kaj je sokolstvo, češ, to je brezverska organizacija, ki odvaja vse vernike od krščanske vere. Mi pa pravimo: Ako so Sokoli brezverci, so isto še v večji meri Orli. Saj so oni Sokolom takorekoč ukradli svoje kroje, telovadne obleke, telovadni sistem in sploh vse. Sedaj jim pa še kradejo njihovo pošteno ime. In Orlice, ki hodijo ponoči po gorskih gostilnah in še celo z duhovniki? Kateri so brezverci? Ne sodite, da ne boste sojeni! O šolah je naš kaplan govoril, naj bi se vzgajala mladina v verskem duhu in da se sedaj le sliši, naj gre križ iz šole. Vprašamo vas, kdo da bolj meče križ iz šole, nego kaplan sam. Vsak dan pozno v noč, še čez polnoč, smo ga videli v gostilnah in drugod. Teden po smrti svoje matere si je oblekel orlovski krog in šel na veselico v Zreče. Vse to vidi naša mladina prav dobro in ima slab vzgled. Torej Vi, gospod kaplan, pomislite malo, kaj da ste, in se po tem ravnejte, pridigujte raje o krščanski veri, o treznosti, o ljubezni do bližnjega, o lepem in poštenem življenju, ne pa o politiki. Pojdite v šole, poučujte mladino in ji dajte dober vzgled, da bo dobro vzgojena stopila med svet!

Braslovče. (Suša koristi — farovski gospodi.) Pišejo nam: V Savinski dolini je tako huda suša, kot menda nikjer drugje v Sloveniji. To nesrečo so v več farah izkoristili farovski gospodje, eden tako, drug drugače, samo da je neslo. Tudi naš dekan je uporabil sušo kot sredstvo, s katerim se dá kaj zaslužiti. Njemu ni denarja nikoli dovolj, kar seveda ni čudno, ker ima g. dekan celo gardo sorodnikov v farovžu. Suša in ljudsko lahkovernost je izkoristil g. dekan Medved tako, da je vprizoril eno romarsko procesijo za dež k Sv. Križu in drugo v Letuš. V obeh slučajih se je vršil »ofer« za opravilo, dasiravno pri procesiji v Letuš, ki spada pod njegovo faro, pravih stroškov niti ni mogel imeti. Ne razumemo, kako si je mogel opravilo na tak dobičkonosen način zaračunati, ker je on šel prosit dežja tudi za svoje veleposestvo. Njemu kot veleposestniku je dež celo mnogo bolj potreben, nego neštetim malim kmetom, ki so se udeležili procesije na lastne stroške in so morali vrh tega še g. dekana podpreti pri »ofru«. Ne bi rekli k temu »ofru« prav ničesar, če bi bil naš g. dekan drugače revež. Priznajte, g. dekan, da tako mešetarnje ob nepravih prilikah ni posebno krščansko! Ne izzivajte do skrajno-

nosti dobil pravo sled. Sum pa ni brž zadobil izrazite oblike. Šele sredi seldviskih ulic se je obrnil in je dirjal zopet proti vasi, kjer je iskal hčerko doma okrog, seveda pa zaman. Z vedno večjo radovednostjo je dirjal na njivo. Ko je tam zagledal Metkino košaro, s katero je navadno hodila po pridelke, dekleta samega pa nikjer, je ravno malo pogledal po sosedovi rži, ko je prišel prestrašeni par iz nje.

Kakor okamenela sta obstala. Tudi Marti je izprva stal in ju ogledaval z jeznimi pogledi, blede kakor vosek. Potem pa je začel v kretnjah in besedah strašno divjati. Obenem je srdito segel z roko po fantu, da bi ga zadavil. Sali se je umaknil in je stekel par korakov nazaj, ker se je zbal podivjanega moža. Ko pa je videl, da je stari mesto njega zgrabil drhtečo dekle in ji prisilil klofuto, da ji je odletel rdeči venec z glave, ter da si je ovil krog roke njene lase, da bi jo vlekel s seboj in jo še hujše pretepaval, je takoj zopet priskočil. Brez pomisleka je prijel za kamen in je udaril starega po glavi, nekaj v nagli jezi, nekaj v stra-



sti ljudske lahkovernosti in nevednosti, ki deloma še misli, da je vse prav in vse zapisano v svetem pismu, kar pride od farovških gospodov. Na ta način se počasi ubija v narodu vera.

## Gospodarstvo

— **Vrednost denarja.** Na zagrebški borzi se je dobilo dne 8. t. m.: 100 avstrijskih kron za 17 do 19 par, 100 laških lir za okoli 388 dinarjev, 100 češkoslovaških kron za 200 do 207 dinarjev, 100 nemških mark za 13 do 14 dinarjev, en dolar za 81½ do 83½ dinarja.

— **Žitni trg.** V Vojvodini se je plačevala pretečeni teden pšenica po 1600 K, kuzuza po 1310 K, oves po 1300 K, pšenična moka št. 0 po 24 K. Cene po malem naraščajo.

— **Svinjski sejem v Mariboru.** Na sejem 4. t. m. so pripeljali 162 komadov. Cene: 5 do 6 tednov stari prasički 460 do 650 K, 7 do 9 tednov stari 750 do 1200 K, 3 do 4 mesece stari 1600 do 1800 K, 8 do 10 mesecev stari 3600 do 3800 K, leto in pol stari 4500 do 5300 K.

— **Mariborski živalski sejem** v torek je bil zelo dobro obiskan. Pri-

gnanih je bilo 669 glav živine, in sicer: 14 bikov, 240 volov, 386 krav, 16 telet, 12 konj in 1 osel. Vsled suše se opaža neznatno padanje cen. Cene goveji živini za kilogram žive teže so bile 26 do 40 K po kakovosti.

— **Živinski sejem v Karlovcu** dne 5. t. m. je bil zelo živahen. Cena za kg žive teže v kronah: voli prvovrstni 30 do 35, drugovrstni 25 do 30, tretjevrstni 20 do 25, krave 16 do 20, svinje prvovrstne 80 do 90, drugovrstne 75 do 80. Seno se je tržilo po 400 do 600 za 100 kg.

— **Dobra vinska letina** se obeta v naši državi, vsled česar bomo imeli mnogo vina za izvoz v druge države. Naša vlada bo stopila v pogajanja s češkoslovaško republiko in bo skušala izposlovati dovoljenje uvoza naših vin v Češkoslovaško.

— **Hmeljarjem.** Poverjeniki hmeljarskega društva so na svojem zborovanju dne 6. t. m. v Žalcu sklenili, da se bo za letošnje obiranje hmelja plačeval škaf po 4 K s hrano in 6 K brez hrane. Te mezde se po krajevnih razmerah tudi lahko preduragajo. Z obiranjem goldinga se bo pričelo okrog 20. avgusta.

## Kmetijski glasnik

### POMEN VINOGRADNIŠTVA ZA NAŠE KMETIJSTVO.

Ce hočemo važnost vinogradništva za naše kmetijstvo prav presojati, je treba, da gledamo na to, kakšna je vinogradniška posest in v čigavih rokah se nahaja. Vinogradniška posest je namreč različna v tem pogledu. Mnogo imamo takih vinogradniških posestev, ki so povsem samostojna, ki obstoje samo iz vinograde in zidanice ali se jih pa drži še kaj malega druge kmetije. To so samostojna vinogradniška posestva. Poleg takih samostojnih vinogradov imamo pa vinograde, ki so v zvezi s kmetijo in ki predstavljajo le del kmetijskega posestva. Večjega pomena za nas so vinogradi druge vrste, tedaj vinogradi, ki so bistven del kmetije.

Ce pregledujemo samostojne vinograde, vidimo, da se nahajajo v različnih rokah. Premnogo takih vinogradov je last trgovcev, gostilničarjev, vinskih trgovcev, raznih obrtnikov, tvorničarjev, zasebnikov itd., tedaj oseb, ki niso kmetijskega stanu. Ti lastniki tudi niso navezani na dohodke iz vinogradov v tem smislu kakor kmet. Obdelujejo jih, ker jih imajo, ker imajo veselje z njimi in ker jim ti vinogradi množe ob ugodnih letinah dohodke. Zanimiva bi bila v tem oziru statistika raznovrstnih posestnikov. V to vrsto vinogradov je šteti tudi tiste naše male vinograde, ki so last naših užitarjev in preužitarjev, ki so prišli na en ali drug način do malega vinograda in si lajšajo z njim svoje življenje in izhajanje.

Vinogradi prve skupine nimajo za kmetijstvo posebnega pomena. Večkrat celo nasprotno, ker odtegujejo pičle delovne sile in jih draže, tako da jih kmet težko dobi in težko plačuje.

Večji pomen pa imajo vinogradi, ki so kmetijska last in spadajo h kmetijam. Pa tudi ti vinogradi so različnega pomena. Odvisno je to od tega, kako velika je kmetija, kako velik je dotični vinograd in v koliko je posestnik navezan na dohodek iz vinograda. Če služi vinograd z vsem svojim pridelkom izključno le dlomači porabi — in takih vinogradov imamo tu in tam — potem je pomen takega vinogradništva ves drugačen kakor je pri tistih kmetijskih posestnikih, ki živijo od vino-

gradništva in ki morajo svoj vinski pridelek v denar spravljati, da krijejo stroške svojega gospodarstva.

Položaj našega vinogradništva je tedaj različen. Iz tega pa lahko povzamemo, da je tudi pomen vinogradništva za naše kmetijstvo zelo različen in da se ne dá pripisovati vinogradništvu tako splošno tisto važnost za obstanek in nadaljnji razvoj našega kmetijstva, kakor se to rado poudarja. V mnogih slučajih uživajo vinogradi odveč prednosti nasproti ostali kmetiji, ki vsled tega trpi. Ce živi kmetijski posestnik lahko brez vinograda in če trpi druga kmetija zaradi tega, ker se obrača vse delo in obratna glavica v prvi vrsti v vinograd na škodo ostalega kmetijstva, potem je treba na vsak način preokreta. Ce je kmetija zmožna napredka, ne sme trpeti škode zaradi vinogradništva. Take kmetije ni zanemarjati na ljubo vinogradništvu! Pri nas se pa to danes dejansko godi na škodo našemu napredku!

### POMAGAJTE POLNEMU DREVJU!

Letos se nam obeta dobra sadna letina. Ni vse drevje polno, vzlic temu bo dosti sadja. Nekatera drevesa so prav polna, druga manj, nekatera so tudi brez vsakega sadu. Kakršna je vrsta, lega in razni drugi pogoji. Ce se drevje šibi pod težo sadja, ga podpiramo s koli, da se nam ne polomi. To je v takih letih potrebno. Toda še nekaj bi bilo pri takem drevju potrebno, na kar pa pri nas nobeden ne misli, ker nismo temu delu vajeni.

Potrebno bi bilo, da bi v takih letih pomagali drevju tudi z gnojenjem. Tako polno drevje potrebuje namreč veliko živeža. Potrebuje ga za popoln razvoj sadja, potrebuje ga pa tudi za dober razvoj rodovitnega lesa in popov za prihodnje leto. Ce prepuščamo polno drevje svoji usodi, se ne smemo čuditi, da nam tako poredkoma rodi. Saj ni drugače mogoče! Zemlja se v letih tako bogate rodovitosti preveč izmolze, drevje pa preveč izdela, tako da ne more nastaviti ne tistega lesa ne tistih popov, ki bi bili potrebni za rodovitost v prihodnjem letu.

Po drugih deželah se polnemu drevju v takih letih gnoji, da ima

zadosti moči. Ob deževnih dnevih vozijo po prvi košnji, oziroma tudi po drugi košnji z vodo razredčeno gnojnico na sadne vrtove, kar polnemu drevju pomaga, da ostane do zadnjega zdravo, lepo zeleno in krepko, in da se tudi nastavljen sadje popolnoma razvije. Tako skrb po takih krajih gospodarji obenem za boljšo košnjo, za boljši pridelek sadja in za boljšo rodovitost drevja v prihodnjih letih.

Storimo tudi pri nas tako!

### TOČA IZPOD ZEMLJE.

Ali je izmed prizadetih kmetovalcev že kdo resno razmišljal o tem, koliko škodo delajo ogrci od svojega postanka naprej pa do časa, ko se zabubijo? Težko. Sicer bi ne mogli tako mirno gledati in trpeti ogromne škode, ki jo delajo po naših zemljiščih od časa do časa ti požrešni črvi. Kdo se zmeni za te prikritke škodljivce, dokler ni škoda tako očitna, da se nam kaže v podobi požgane ruše ali pokončanih sadežev? Nevidna golazen gloda na koreninah naših sadežev neopaženo in znižuje pridelke od leta do leta. Na sto in sto tisoče znaša škoda tudi letos, ki jo delajo črvi po raznih naših legah, tako da pomeni ta škoda za marsikaterega posestnika škodo, ki ni nič manjša od toče in ki znaša v celoti ogromne vrednosti.

## Obrtni glasnik

o Ljubljanske obrtne nadaljevalne šole so v resnici v nevarnosti, da se ne bodo mogle več otvoriti, ker primanjkljaj preteklega leta v znesku 147.000 kron še ni pokrit. Šolski odbor se je obrnil na pristojne faktorije, da z izdatnimi podporami omogočijo nadaljnji obstoj teh velevažnih zavodov. V preteklem šolskem letu je obiskovalo pouk okrog 1300 obrtnih vajencev in vajenk iz vseh obrtnih strok.

## Beležke

+ **Slovenija dobi 26 poslancev.** Po novem načrtu državnega odbora se ima v Sloveniji voliti za mariborsko volilno okrožje 15 poslancev, za ljubljansko 10 poslancev in za mesto Ljubljano (s Spodnjo Šiško) eden poslanec, torej 26 poslancev.

+ **Smrt «Novega Časa».** Krščanski boljšeвики naznanjajo svojim nekaternikom, da je v razkolu med Koroščevo strujo in krščanskimi boljše-viki klerikalne stranke padel kot žrtev nadebudni list „Novi čas“. Njegov duh se je presešil v deveta boljše-ševiška nebesa, njegovi telesni ostanke pa ostanejo v Ljubljani in deloma v Beogradu. Zadušnico je opravil dr. Korošec. Bil je strupen list, toda mrtvemu naj bo odpuščeno.

+ **O orlovskih prireditvah.** Kdor je imel priliko videti več orlovskih in sokolskih prireditve, je videl velikan-sko razliko med Sokoli in Orli. Orlovske prireditve so vsakokrat pravzaprav le politični shodi, dočim pri sokolskih prireditvah o politiki ni govora, ker Sokol ni politična stranka, temveč telovadno društvo, katerega cilj je telesno in duševno zdravje. Ako imajo Orli in Orlice na svojih prireditvah tudi telovadne nastope, so ti nastopi le lim za kaline, da je več cirkusa, katerega si tudi želijo klerikalne ovce, katerim ugajajo že navadne „knivele“, ki jih napravi na drogu kakšen nadebuden Orel. O sistematičnem gojenju telovadbe pri Orli ni govora, ker to, kakor rečeno, ni glavni namen Orla. Tudi dostojnosti primanjkuje na orlovskih prireditvah. Tako nam poročajo, da so na orlovskem taboru pri Sv. Jurju ob Taboru nastopile Orlice v po-

Mestoma je vse rjavo, kakor požgano. Velika škoda se opazuje letos po raznih travnikih, na njivah pri prosu, turščici itd. Marsikje so bile brazde za strniščno setev vse žive tega škodljivca. Koliko škode je moral napraviti črv letos že prej pri žitu z izpodjedanjem korenin! Nič čudnega, če je tudi zaradi tega letošnje žito tako redko in slabo in če je tudi zaradi tega še bolj trpelo pred rjo in snetjo!

In kako malo se ga vse to zmemimo! Ko so se preoravala strnišča, se nismo potrudili, da bi bili za brazdo pobirali črve in jih pokončavali, ampak zaoravali smo jih s prihodnjo brazdo, v kolikor se niso medtem že sami nazaj zari-li in s tem rešili pred poginom. Le nekaj malega so jih pobrale vrane. In vendar bi morali po vsaki brazdi s košaro za njimi! Kako malo zmis-la se kaže pri nas za potrebno varstvo rastlin pred takimi zajedalci in kako ravnodušno se vdajamo usodi! Neodpustno je to! Dokler se ne bomo zavedali takih naših sovražnikov in ne bomo znali sami skrbeti za svojo korist, toliko časa smo sami krivi neugodnih uspehov. Tukaj ni božja volja niti usoda kriva, ampak tukaj je naša krivda, če smo tepeni.

Ko pride zopet kebrovo leto, ne držimo rok križem!

manjkljivih spodnjih oblekah in ena še brez vsega le v telovadnem krilu; kar je vzbujalo med gledalci veliko zgražanje. Malo dostojneje bi drugače proti Sokolicam tako rahločutni kaplani že lahko oblekli svoje gojenke, ki tudi drugače niso prav finih manir. Tako je na isti prireditvi prišla ena nadebudnih Orlic kot natak-rica do nekega popolnoma ji neznanega gospoda in ga prav po rovtarsko vprašala: „Kaj pa češ?“ Dotični gospod ji je, namesto da bi naročil piva, takoj zabrusil v obraz: „Drva kupujem!“ Ce ga je Orlica razumela, ne vemo. Iz vsega se pač vidi, kako se vzgaja naša mladina v orlovskih društvih. Sramotno in neotesano obnašanje nekaterih Orlov in Orlic nas samo opominja, da se ne bomo vpisali in ne dali vpisati svojih otrok v orlovska društva.

## Novosti

\* **Kralj na lovu.** Kralj in kraljica sta se dne 1. avgusta podala pod Triglav na lov. Lovska sreča jima je bila mila: Kralj je ustrelil tri gamze, kraljica pa enega. Planinci so ju povsod pristrčno pozdravljali in kralj je obljubil, da bo še večkrat posetil naše gorske velikane.

\* **Parastos za pokojnim kraljem Petrom I. Osvoboditeljem** se bo opravljala povodom prve obletnice njegove smrti dne 16. t. m. v vseh cerkvah naše kraljevine.

\* **Poljski gostje v Ljubljani.** Družba poljskih profesorjev in profesor-ic iz Varšave je na svojem potovanju po Jugoslaviji obiskala tudi Ljubljano, kjer je bila presrečno sprejeta in se je z lepimi spomini povrnila v domovino.



\* **Fridolin Kavčič** † Po težki bolezni je umrl pretekli teden v Mariboru Fridolin Kavčič, polkovnik v pokoju. Bil je znamenit vojaški pisatelj in vedno odločen narodnjak. N. p. v m.!

\* **Napeljava električnega toka iz elektrarne Fala v Trbovlje** se bo pričela v najkrajšem času in bo dovršena prihodnje jesen. Pogodba med falko elektrarno in Trboveljsko premogokopno družbo je že podpisana.

\* **Dalmatinci ne marajo Orlov.** Dalmatinski Orli in Orlice, 15 po ševilu, ki so bili na potu na orlovski tabor v Brno, so pretekli teden dospeli v Split, kjer jih je občinstvo «slovesno» sprejelo z žvižganjem. Neki Orel je zagrozil s palico, nakar je prišlo do pretepa, da je morala posredovati policija. Trije Orli, ki so seboj nosili orožje, so bili izročeni sodniji. Naj bi raje držali figo v žepu, kakor naši slovenski Orli, in ostali lepo doma, pa bi jim ne bilo treba doživljati tako klavrnih sprejemov.

\* **S ponarejenimi italijanskimi bankovci** sta mešetarila Primorca Fran Ukmar in Anton Šemrov, konjska mešetarja v Št. Vidu pri Stični. Orožniki so našli pri njima več ponarejenih bankovcev po 10, 1000 in 5000 lir. Osebe, ki jim je o tej zadevi kaj več znano, naj to sporočijo deželnemu sodišču v Ljubljani ali pa bližnji orožniški postaji.

\* **Volka je ustrelil** g. Fran Nosan v nedeljo 6 t. m. na godeniško-grčavski meji. Volk je težak 37 kg in je bil star 4 leta. Pač redek lovski plen v naših krajih.

\* **Roparji** so se pojavili v kočevskem okraju in pričeli napadati ob belem dnevu ljudi na cestah. Vsled velikega vznemirjenja ljudstva je okrajno glavarstvo odredilo pretekli teden, na te bandite lov, h kateremu je pozvalo orožnike in lovce. Pri dvodnevnem zasledovanju so enega razbojnika ujeli, tri pa obstrelili in jim menda pregnali veselje do imenitnega razbojniškega poklica.

## Iz raznih krajev

\* V **Železnikih na Gorenjskem** je fantič Anton Logar prižgal smodnik, ki mu je bruhnil v obraz in ga precej poškodoval.

\* Na **Zidanem mostu** je kuharica kolodvorske restavracije, Pepica Ž. izpila kozarec kisne esence, ker je mislila, da si je natočila kisle vode. Zdaj se zdravi v ljubljanski bolnici.

\* V **Starem gradu pri Vidmu** so zlikovci napadli avtomobil, ki se je peljal iz Zagreba proti Zidanem mostu. Obkolili so ga in nato vrgli šoferja v cestni jarek. Orožništvo pa je napadalce že izsledilo in jih vtaknilo pod ključ.

\* V **Št. Janžu pri Krškem** je mladenič Gole Jernej ogledoval nabasan samokres, ki se je sprožil in ga težko ranil na glavi.

\* V **Loki pri Zidanem mostu**, ki je sicer zelo miroljubna vas, je preteklo soboto izzval neki Cigole v gostilni sedeče fante, nakar se je razvnel pretep, ki je končal s krvavimi buticami. Zadnji čas je, da naši orožniki in posebno sodnije najodločnejše ohladijo kri takim vročim izzivačem, ki jih mrgoli po vsej Sloveniji.

\* V **Svečini** je prošlo sredo med hudo nevihto vdarila strela v grajsko viničarijo in ubila viničarko Marijo Krajnc in njenega 21letnega sina Petra.

\* V **Solčavi** je dne 1. t. m. ponoči uničil požar veliko turbinsko žago Gregorja Plesnika. Škoda znaša več milijonov. Požar je najbrž zanetila zločinska roka.

\* V **Ljutomeru** so v trgovino nedavno umrlega trgovca Babiča vdrli

tatovi in odnesli za pol milijona blaga. Tatov še niso izsledili.

\* Pri **Poljčanah** se je vrgel pod tovorni vlak preužitkar Janez Gorjup. Samomor je izvršil, ker je svojemu zetu iz maščevalnosti zažgal hišo.

\* V **Hrastju pri Gornji Radgoni** je mlinarja Valentina Divjaka pri popravilu prišlo mlinsko kolo in ga vrtelo okrog, da je izdihnil.

## Sokolstvo

Pred vsesokolskim zletom v Ljubljani.

Zanimanje za ljubljanski vsesokolski zlet, ki se vrši od 12. do 15. t. m., je po vsej Jugoslaviji velikanško. Saj ne bodo nastopili samo jugoslovanski Sokoli in Sokolice, temveč bodo prišli tudi češkoslovaški in poljski Sokoli in Sokolice, francoski in drugi telovadci ter celo alžirski telovadci iz Afrike. Vsa Ljubljana se pripravlja, da čim prijaznejše sprejme številne goste. Pripravljajo se tudi stanovanja za prenočevanje. Vsled pomanjkanja stanovanj bo mnogo Sokolov taborilo kar na prostem pod šotori. Zanimanje za zlet se kaže med vsemi sloji, med kmeti, obrtniki, uradništvom, učiteljstvom in delavstvom. Ljubljanska sokolska prireditev bo takšna, kakršna še ni bila v Jugoslaviji in kakršne v Ljubljani mi ne bomo več doživeli.

## Zdravstvo

z **Kako se čuvamo pred grižo?** Zopet prihajajo iz vseh krajev Slovenije poročila o razsajanju griže, ki seveda zahteva svoje žrtve. Ponovno moramo poudarjati, da je snaga in samo snaga njen največji nasprotnik. Ne jejte zelenega sadja in pazite v tem oziru posebno na otroke. Sadje, ki ga uživate, mora biti popolnoma zrelo in skrbno umito! Ne obiskujte bolnikov, pazite na snago v hiši in pri posodi, umivajte si pred jedjo roke z milom ter zatirajte muhe. Vsak slučaj obolevosti je treba takoj prijaviti zdravniku.

## Prosveta

**Zakon o zaščiti delavcev.** Izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani. Strani 70. Cena 6 Din, po pošti 50 par več. Zgoraj omenjeni zakon, ki je za obrti in industrije velevažen, je pravkar izšel in se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54.

## KLERIKALNEMU POSLANCU PIŠE ŽENA.

Ljubi Janez! Morda Ti misliš, da jaz mislim, da Te ne pustijo domov in da moraš še vladati, ker pišeš, da z vlado še niste gotovi? Ti hinavski lažnivec, ali res misliš, da jaz to mislim? Jaz dobro vem, da se samo pozimi vlada, pa ne poleti, ko imate doma pametneje delo kakor vladanje.

Seno smo že spravili pod streho in zdaj je žetev, pa kje je gospodar? V mestu pri lahkomišelnih prijateljih in slabih ženskah.

Ko zjutraj vstanem in grem v hlev, se spomnim, da sem sama Sivka je imela telico in rjavka ga bo dobila. Ti pa nisi pri svoji živini, ampak pri vladi.

Kobila bo imela čez 14 dni, Ti nisi doma, Ti si v mestu in morda letaš za takimi ženskami.

Ko bi jaz kdaj govorila z ministrom, bi ga že vprašala, kaka manira je to, da ne morejo sami vladati in potrebujejo take bedake, kakor si Ti. Jaz moram doma tudi sama vladati in sem samo ženska in morda je več dela, ko pri velikih glavah v mestu.

To ni nobena umetnost, predpisovati davke, ki se morajo odrajavati, pa to je umetnost, da se denar zasluži za davke in če je ženska sama za to, da služi davke, potem ministri tudi sami lahko vladajo in jim ni treba še zraven kimavcev, ki samo zraven stojijo in debelo gledajo.

Ljubi Janez! Jaz Ti moram pisati, da je pri deklah vsak dan tak sejem, da moram obupati, ker nad menoj cele noči z okovanimi čevlji topotajo in če je eden zgoraj, že spodaj drugi žvižga in leze po lojtri. Ti ne veš, jaz pa vem.

Oni dan sem vprašala župnika, ali vladanje skoro neha, pa je rekel, da ne, pa sem rekla, da je to preneumno, in je napel svoja usta in rekel: Ljuba Telebnica, to je za našo sv. katoliško vero in Vaš mož mora zanj trpeti in se zanj bojevati in to mu bodo nebesa povrnila in jaz sem rekla: Tako — in morda je to tudi za sveto vero, da mi pri deklah strop poderejo, in on je rekel, da se to ne da pomagati, ker hudič hodi okoli in gleda, koga bi pogoltnil in še bolj je je napel znablje ter odšel.

Pa jaz že poznam take besede in vsi po vasi vemo, da si mu Ti pisal, kako naj svojo kuharico ozdravi — in potem se že ve, kaj je.

Kuharica je to zaupala mežnarjevi Katri, Katri je pravila Lizunovi Jeri in Jera je povedala meni.

Ljubi Janez, jaz Ti moram pisati v ljubezni, da ne vem, kaj Tebe briga farovška kuharica in zakaj se mora zdraviti s šmirom — in morda bi še rad videl, če je prav namazana. Ljubi Janez, jaz Ti moram pisati, da si falot, in jaz si lahko mislim, kako ti v mestu vladaš in morda še drugim kuharicam daješ zdravila. Pa Te ni treba domov, le vladaj, jaz bom tudi.

Ljubi Janez, to Ti moram pisati in mnogo pozdravov od Tvoje ljube žene

Telebnice.

## Razno

× **Čudne sanje.** Koncem decembra preteklega leta se je v noči sanjalo bogoslovnemu profesorju Daloliju v Bolonji, da je k njemu prišel njegov prijatelj, ki je že davno umrl, in mu je rekel, da je papež že imenoval svojega naslednika. «Kdo je to?» ga vpraša profesor v snu. «Kardinal Ratti. Čez mesec dni bo umrl papež Benedikt in Ratti bo zasedel papeški prestol.» — Ko se je profesor zjutraj prebudil, je povedal čudne sanje nekaterim svojim duhovskim tovarišem; kmalu so tudi časniki zvedeli zanje in vsa Bolonja se je razgovarjala o tem. Začudenje je pa postalo velikansko, ko je par tednov za tem resnično umrl papež Benedikt XVI. Ni torej bilo dvoma, da bo za njegovega naslednika izbran kardinal Ratti. In glejte, tako se je tudi zgodilo. Kardinal Ratti je po božjem razodetju postal novi poglavar katoliške cerkve, sedanjí papež Pij XI. Italijanski klerikalni časopisi zdaj vneto razlagajo, da je Bog v naprej objavil vernim in pobožnim Italijanom važno izpovedo in se čudijo nebeskemu razodetju. Mi pa ne, ker vemo, da samo Italijani lahko sanjajo, da bo kdo iz njihovega izvoljenega rodu postal papež; kako se pa piše, ostane končno vseeno.

× **Desetletna mati.** V državi Ohio v Ameriki je rodila pred kratkim 10letna hčerka nekega pastora dete. Mati in otrok sta popolnoma zdrava.

## Za smeh in kratek čas

Rad bi za njim podedoval.

Mala Francka (bogatemu stricu): „Stric, ali je res, da boš večno živel?“

Stric: „Kako to misliš?“

Francka: „Naš atek je rekel večraj, da si ti eden tistih, ki nočejo umreti.“

Evina hčerka in kača.

Evina hčerka in kača sta se srečali in žena se je s studom obrnila od kače.

„Zakaj me tako zaničuješ,“ je rekla kača, „kaj ne veš, da te jaz v vsakem oziru prekosim.“

„Ti mene — radovedna sem,“ odgovori žena.

„Radovedna si bila vedno, a jaz hočem tvoji radovednosti zadostiti kot nekoč: Res imaš gladko kožo, hud jeziček, kot jaz; razumeš tudi svoje žrtve omrežiti, preden jih umoriš, in brizgneš strup v njihove rane, kot jaz, toda...“

„Toda?“ je vprašala Evina hčerka.

„Ti ne moreš skočiti iz kože kakor jaz, kar bi ti čisto zelo rada storila.“

**DOBRA ŽENA IN MATI** ima vedno pri hiši nekoliko steklenic lekarnar Feller-jevega prijetno dišečega «Elsafluida». Služi dobro za drgnjenje hrbta, rok, nog ali celotnega života; kot kosmetikum za usta, kožo in glavo je nedosegljiv ter je mnogo močnejši, izdatnejši in učinkovitejši kot francosko žganje. — Tri dvojnate steklenice ali eno specialno steklenico z zamotom in poštnino vred pošlje za 72 kron Evgen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg 360, Hrvatsko.

Tisoči ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

**Fellerjev „Elsafluid“**

kot lepilo (kosmetikum)

za nego zob, zobnega mesa in glave ter kot dodatek k vodi za umivanje, ker učinkuje zaradi svojega antiseptičnega, čistega in osvežujočega delovanja kar najbolje. Ravno tako je priljubljen kot krepko, blago delujoče in

**vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje**

hrbta, rok, nog in celotnega telesa. „Elsafluid“ je mnogo močnejši in učinkovitejši nego francosko žganje in sploh najboljše sredstvo te vrste. Tisočera priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakega:

8 dvojnate steklenice ali 1 specialna steklenica 72 K.

**Za prodajalce:**

12 dvojnate steklenic ali 4 specialne steklenice 300 K.  
24 dvojnate ali 8 specialnih steklenic. .... 570 K.  
36 dvojnate ali 12 specialnih steklenic. .... 800 K.

POSTNINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obilž za kurja očesa po 8 K in 12 K; Elsa mentolni klistir 15 K; Elsa posipalni prašek 12 K; pravo Elsa ribje olje 80 K; Elsa sumna voda 48 K; Elsa kolonjska voda 60 K; Elsa sumski miris 60 K; glicerini po 16 in 60 K; Lysoi, Lysoform 48 K; kiseliki čaj 4 K; Elsa mrčesni prašek 16 K; strup na podgane in miši po 16 in 20 K.

**EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA donja, Elsatrg št. 365 (Hrvatsko).**

**Kaj je Elsafluid — to se zna!**

**Lekarnar Feller — Stubica!**

**Srednjevelik salonski avtomat**

se zaradi pomanjkanja prostora po zelo ugodni ceni prodaja.

Ponudbe na Ivana Vahčića v Cerk-ljah pri Krškem.